

[Finansministeren.]

at de løbende Indtægter i dette Finansaar kan ventes paa det nærmeste at dække samtlige Udgifter — ogsaa de særlige Udgifter til Flygtninge m. v., som vi overfører til Kapitalregnskabet. Med andre Ord, vi har nu omtrent naaet det Punkt, hvor Staten trækker det samme Beløb af Penge ind fra Omløbet, som den sætter i Omløb gennem sine Udgifter. Ganske vist sætter den nogle Penge i Omløb gennem Anlægsudgifterne paa § 26 — altsaa noget, der ikke ses af Driftsregnskabet, men til Gengæld er der jo ogsaa Indtægter, der posteres paa § 26; det gælder f. Eks. Krigskonjunkturskatten, der antagelig giver ca. 60 Mill. Kr.

Vi er nu naaet saa vidt, at vi kan begynde at sammenligne de tre Finansaar, der i Øjeblikket maa interessere os, og Sammenligningen giver i Hovedsagen følgende Resultat.

I Finansaaret 1945—46 var der et Underskud paa 211 Mill. Kr., hvortil kommer, at 432 Mill. Kr. af Udgifterne posteredes paa § 26. I alt var der altsaa en Merudgift paa godt 600 Mill. Kr. I indeværende Finansaar — 1946—47 — kan det ventes, at der paa det nærmeste bliver Balance mellem Indtægter og Udgifter, ogsaa naar man regner de Udgifter med, der af særlige Grunde overføres til § 26. Der kommer maaske til at mangle ca. 100 Mill. Kr. i Balancen, men det kan ogsaa godt tænkes, at man naar lidt nærmere til denne — noget sikkert kan ikke siges.

Ser vi derefter paa det kommende Aar — 1947—48 —, saa kan det med det Forbehold, som man maa tage, naar det gælder noget, der ligger saa langt ude i Fremtiden, siges, at her er der Udsigt til et ikke helt ringe Overskud af Indtægter ud over Udgifterne, stadig medregnet de ekstraordinære Udgifter, der føres paa § 26. Maaske bliver dette Overskud et Par Hundrede Millioner Kroner, det kan ogsaa blive lidt større eller lidt mindre, efter som Udviklingen former sig.

Det vil da ses, at Tendensen fra i Fjor til i Aar kan ventes fortsat, om end naturligvis efterhaanden i svagere Tempo. Om Aarsagerne til den væsentlige Forskydning mellem de tre Finansaar skal jeg kort sige, at det, der har betydet mest ved Overgangen fra det forrige til det nuværende Finansaar, er den store Forhøjelse af Skatteindtægterne. Naar der i det næste Finansaar regnes med en yderligere Forbedring, skyldes det for en ikke ringe Del,

at der nu er Haab om visse Udgiftsreduktioner. De ekstraordinære Udgifter, der fulgte med Besættelsen og dens Afvikling, skulde jo nu være paa Retur, og desuden er Finanslovforslaget, som jeg har nævnt, Udtryk for en tilbageholdende Udgiftspolitik paa en Række Omraader.

I alt det, jeg hidtil har talt om, har det kun drejet sig om løbende Indtægter og Udgifter — ganske vist ogsaa visse ekstraordinære Udgifter. Der er derimod set fuldstændig bort fra den Opsugning af Penge, som finder Sted gennem en Række Eengangsforanstaltninger, nemlig Formueopgørelsen af 23. Juli 1945, der giver Skattebøder og Efterbetalinger, Straffelovstiltæggene og Værnemagerloven, der giver Konfiskations- og Tilbagebetalingsbeløb, Lovene om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom og endelig Eengangsskatten.

Tilsammen kan man regne med, at disse Foranstaltninger vil inddrage ca. 2¹/₂ Milliarder Kroner eller maaske lidt mere. Desværre vil den ekstraordinære Inddragelse af Pengemidler strække sig over nogle Aar, dels fordi Administrationen kræver et meget stort Arbejde, og dels fordi det vil være nødvendigt at give Henstand i en Række Tilfælde, ikke mindst ved Eengangsskatten.

Naar jeg for et Øjeblik siden har sagt, at vi nu nærmer os Balancen og fra næste Aar kan regne med et Overskud, hvis der ikke sker noget særligt, har jeg altsaa der ganske bortset fra de Eengangsskatter, jeg nu nævner. Om disse kan det foreløbig kun siges, at det kun er meget beskedne Beløb, der naaede at komme med i Finansaaret 1945—46. I indeværende Aar kommer der noget mere ind — maaske henvend halvandet Hundrede Mill. Kr. foruden det, der kommer ind fra Eengangsskatten, hvis første Rate forfalder i Finansaarets Slutning. I 1947—48 vil Beløbet antagelig blive større; da forfalder jo anden Rate af Eengangsskatten. Derefter skulde den ekstraordinære Pengeopsugning ebbe ud i de følgende Aar.

Naar jeg nævner dette helt afsondret fra de almindelige Budgetter, er det, fordi disse Penge som bekendt, i hvert Fald med visse mindre Undtagelser, skal bruges til Sanering af Pengevæsenet enten ved at gaa af paa Statens Gæld i Nationalbanken eller ved at blive indsat paa særlige Konti i denne Bank, over hvilke Konti der kun kan disponeres ved Lov eller paa anden særlig Maade.

Det er beklageligt, at denne ekstra-